

Asia: VN/14511/2025

Lausuntopyyntö hallituksen esitykseksi eduskunnalle työttömyysturvan yhdistelmävakuutusta koskevaksi lainsäädännöksi

Lausunnonantajan lausunto

Yhdistelmävakuutuksen toteuttamistapa

Vastaako mielestänne hallituksen esityksessä ehdotettu työttömyysturvan yhdistelmävakuutuksen toteuttamistapa työelämän ja monimuotoisesti työllistyvien henkilöiden tarpeisiin?

-

Mahdollisuus perusteluihin:

-

Yhdistelmävakuutuksen kohderyhmä ja arvio yhdistelmävakuutuksen henkilöpiiristä Yhdistelmävakuutuksen tavoitteena on mahdollistaa monimuotoisesti työllistyville usean työllistymisen tavan yhtäaikainen vakuuttaminen työttömyysvakuutusjärjestelmässä. Yhdistelmävakuutuksessa voisi vakuuttaa palkkatyötä, yritystoimintaa sen muodosta riippumatta, perhehoitajana toimimista ja työskentelyapurahalla työllistymistä.

Yrittäjänä itsensä voisi vakuuttaa maatalousyrittäjät, itsensä työllistäjät ja yksinyrittäjät sekä työnantajayrittäjät. Sillä, missä oikeudellisessa muodossa yritystoimintaa harjoitetaan, ei olisi merkitystä. Yhdistelmävakuutus kattaisikin esimerkiksi osakeyhtiömuodossa, avoimessa yhtiössä, kommandiittiyhtiössä ja toiminimellä toimimisen. Tämä vastaisi nykyistä yrittäjän työttömyysvakuutusta.

Edellytys olisi, että työllistyminen on monimuotoista. Monimuotoisuus, eli esimerkiksi palkkatyön ja yksinyrittäjyyden yhdistäminen, voisi olla rinnakkaista. Tämä tarkoittaa, että kumpaakin tulonlähdettä syntyy samoina kalenterikuukausina. Monimuotoisuus voisi muodostua myös kausista. Tämä tarkoittaa, että joinakin kuukausina voisi muodostua vain toisen tulonlähteen mukaista vakuutetun tulon saantia.

Yhdistelmävakuutuksen hankkiminen tulisi arvion mukaan mahdolliseksi noin 110 000 monimuotoisesti työllistyvälle henkilölle. Tästä joukosta enintään noin 14 000 henkilölle syntyisi yhdistelmävakuutuksen myötä mahdollisuus täyttää työssäoloehto ja siirtyä perusturvalta ansioturvan piiriin. Lopuille noin 96 000 henkilölle, jotka jo nyt kerryttävät tai voisivat kerryttää työttömyyskassan jäsenenä palkansaajan tai

Yrittäjän työssäoloehto, yhdistelmävakuutus tarjoaisi mahdollisuuden vakuuttaa nykyistä suuremman osuuden tuloista, ja osan kohdalla muutos voisi kannustaa työttömyyskassassa vakuuttautumiseen.

Yhdistelmävakuutuksen ottaminen olisi monimuotoisesti työllistyville vapaaehtoista. Tästä seuraa, että yhdistelmävakuutus vaikuttaisi tosiasiaassa yllä kuvattua pienempään joukkoon ihmisiä.

Arviota yhdistelmävakuutuksen henkilöpiiristä on avattu hallituksen esitysluonnoksen luvussa 4.2.1 sekä luonnoksen liitteessä.

Kommenttinne koskien yhdistelmävakuutuksen henkilöpiiriä:

-

Yhdistelmävakuutuksen vapaaehtoisuus vakuutetulle Suomessa ansioperusteisen työttömyysvakuutuksen edellytyksenä on, että henkilö kuuluu työttömyyskassaan. Kuten palkansaajalla ja yrittäjällä, myös monimuotoisesti työllistyvällä työttömyyskassajäsenyys yhdistelmävakuutettuna olisi vapaaehtoista, ja yhdistelmävakuutetuksi pitäisi itse hakea joko työttömyyskassaan liityttäessä taikka jäsenyyden aikana. Vapaaehtoisuus koskisi myös sitä, vakuuttaako henkilö kaikki monimuotoisen työllistymisensä tulot vai vain osan niistä. Työttömyyskassan jäseneksi voisi jatkossakin liittyä ja jäsenenä ollessa vakuuttaa itsensä esimerkiksi vain palkansaajana, vaikka henkilöllä olisi myös muuta, yhdistelmävakuutuksessa huomioitavaa tuloa kuten esimerkiksi yritystoiminnasta muodostuvaa vakuutustuloa.

Yhdistelmävakuutuksen vapaaehtoisuutta on kuvattu muun muassa hallituksen esitysluonnoksen luvuissa 4.1.2 ja 4.1.4.

Kommenttinne koskien yhdistelmävakuutuksen vapaaehtoisuutta:

-

Yhdistelmävakuutuksen työssäoloehtoesityksessä ehdotetaan, että yhdistelmävakuutetun, monimuotoisesti työllistyvän työttömyyskassan jäsenen ansiopäiväraha voisi jatkossa perustua palkkatyöstä saatavan tulon ja yrittäjän vakuutustulon yhdistelmään (yhdistelmävakuutetun työssäoloehto). Lisäksi yhdistelmävakuutetun työssäoloehdossa voitaisiin huomioida perhehoitajan samaa hoitopalkkio ja työskentelyapuraha.

Yhdistelmävakuutuksen työssäoloehto kerryttäisi jokainen sellainen kalenterikuukausi, jonka aikana yhteenlaskettu, huomioitava tulo olisi 930 euroa tai enemmän (vuoden 2025 tasossa). Tulorajaa tarkistettaisiin kuten palkansaajan työssäoloehdon tulorajaa tarkistetaan. Työssäoloehto täyttyisi, kun 28 kuukauden tarkastelujaksolla on koossa yhteensä 12 työssäoloehto kerryttävää kuukautta. Tarkastelujaksoa voitaisiin pidentää esimerkiksi päätoimisen opiskelun, työkyvyttömyyden ja perhevapaan perusteella, kuitenkin enintään seitsemällä vuodella. Yhdistelmävakuutetun ansiopäiväraha perustuisi työssäoloehdossa huomioituihin vakuutettuihin tuloihin.

Yhdistelmävakuutuksen työssäoloehto käsitellään muun muassa hallituksen esitysluonnoksen luvussa 4.1.2.

Kommenttinne yhdistelmävakuutuksen työssäoloehdosta:

-

Vaikutukset omaishoitajiin esityksen valmistelun aikana arvioitiin mahdollisuutta vakuuttaa omaishoitajan palkkio työttömyyden varalle vastaavasti kuin perhehoitajan hoitopalkkio. Vakuuttamismahdollisuuden arvioitiin pääasiassa heikentävän omaishoitajien tilannetta. Tämän vuoksi esityksessä ei ehdoteta, että omaishoitajana toimimisen voisi vakuuttaa työttömyyden varalle. Tämä tarkoittaa sitä, että

omaishoitajien osalta tilanne säilyisi samana kuin nykyään.

Jos omaishoitajan palkkio huomioitaisiin yhdistelmävakuutuksen työssäoloehdossa, omaishoito ei enää olisi hyväksyttävä syy työssäoloehdon tarkastelujakson pidentämiselle kuten nykyisin. Lisäksi, jos omaishoitajan hoitopalkkio huomioitaisiin työssäoloehdon kertymisessä ja ansiopäivärahan perusteeksi huomioitavassa tulossa, ne huomioitaisiin myös työttömyysetuuden sovittelussa. Esimerkiksi omaishoidon tuen hoitopalkkion vähimmäismäärä pienentäisi maksettavan päivärahan määrää noin 12,31 euroa päivässä, eli noin 265 euroa kuukaudessa. Tätä korkeampi palkkio pienentäisi päivärahan tasoa vielä enemmän.

Omaishoitajien osalta nykytilaa kuvataan hallituksen esitysluonnoksen luvussa 2.8.2.2 ja muutoin vaihtoehtoisten toteuttamistapojen osalta luvun 5.1.2 alaluvuissa.

Kommenttinne siitä, että omaishoidon hoitopalkkiota ei voisi vakuuttaa yhdistelmävakuutuksessa:

-

Ansiopäivärahan rahoitusYhdistelmävakuutukseen perustuvan ansiopäivärahan rahoituksessa etuuden ansio-osaan kohdistuisi palkansaajien ja työnantajien vakuutusmaksun tuottoa siltä osin kuin ansio-osa perustuu palkkatuloon. Yrittäjän vakuutustuloon, työskentelyapurahaan tai perhehoitajan hoitopalkkioon perustuva yhdistelmävakuutetun ansio-osa rahoitettaisiin kokonaisuudessaan työttömyyskassan jäsenmaksulla. Yhdistelmävakuutukseen perustuvan ansiopäivärahan perusosa rahoitettaisiin palkansaajan ja yrittäjän ansiopäivärahaa vastaavalla tavalla valtion ja päivärahan saajan kotikunnan rahoitusosuudella.

Pelkkään perhehoitajan hoitopalkkioon ja työskentelyapurahaan perustuvan ansiopäivärahan ansio-osa rahoitettaisiin työttömyyskassan jäsenmaksulla.

Palkansaajan ja yrittäjän ansiopäivärahan rahoitukseen ei esitetä muutoksia.

Rahoitukseen liittyviä ehdotuksia kuvataan hallituksen esitysluonnoksen luvussa 4.1.5.

Kommenttinne ehdotukseen ansiopäivärahan rahoituksesta:

-

Muut ansiopäivärahan rahoitusta koskevat ehdotuksetTyöttömyyskassalla, joka järjestäisi sekä palkansaajan että yrittäjän ansioturvaa, tai joka järjestäisi jäsenilleen yhdistelmävakuutusta, tulisi olla palkkatuloon ja yrittäjätuloon (mukaan lukien perhehoitajan hoitopalkkio ja työskentelyapuraha) perustuvien etuuksien rahoitusta varten erilliset jäsenmaksut ja erilliset tasoitusrahastot.

Työttömyyskassan tulisi erottaa palkkatuloon ja yritystuloon (mukaan lukien perhehoitajan hoitopalkkio ja työskentelyapuraha) perustuvien ansio-osan tai sen osien rahoituslähteet toisistaan jäsenmaksussa, tilinpäätöksessä ja tasoitusrahaston tasolla noudattaen, mitä laissa säädetään palkansaajan ansiopäivärahan tai yrittäjän ansiopäivärahan järjestämisestä. Tämä koskisi myös sijoitustoimintaa.

Rahoitukseen liittyviä ehdotuksia kuvataan hallituksen esitysluonnoksen luvussa 4.1.5.

Kommenttinne ehdotukseen rahoituksen erillisyydestä:

-

Yhdistelmävakuutuksen vakuutuskannan luovuttaminen tai sulkeminenTyöttömyyskassa, joka on päättänyt järjestää jäsenilleen yhdistelmävakuutuksen tai työttömyyskassa, joka on päättänyt järjestää

sekä palkansaajan että yrittäjän työttömyysvakuutusta varalle, voisi myös luopua jonkin vakuutuslajin järjestämisestä. Tämä edellyttäisi kassan kokouksen päätöstä kassan sääntöjen muuttamisesta. Järjestämisestä luopumisessa olisi kaksi pääasiallista toimintatapaa.

Työttömyyskassa voisi ensinnäkin kassan kokouksen päätöksellä sulkea vakuutuskannan. Tämä tarkoittaisi, että esimerkiksi palkansaajia ja yhdistelmävakuutettuja vakuuttava työttömyyskassa voisi sulkea yhdistelmävakuutuksen niin, että se ei enää vakuuttaisi uusia monimuotoisesti työllistyviä jäseniä yhdistelmävakuutettuina. Jo yhdistelmävakuutettujen jäsenten jäsenyys ja siihen perustuvat oikeudet ja velvollisuudet jatkuisivat. Yhdistelmävakuutukseen perustuvaa ansiopäivärahaa maksettaisiin siihen saakka, mihin jäsenmaksutuotto ja tasoitusrahaston varat riittävät.

Toiseksi työttömyyskassa voisi luovuttaa vakuutuskannan toiselle työttömyyskassalle. Kyse olisi työttömyyskassan toiminnan osan luovuttamisesta, ja menettely poikkeaisi nykytilasta, jossa työttömyyskassa voi kokonaisuudessaan sulautua toiseen työttömyyskassaan. Yhdistelmävakuutuksen vakuutuskannan luovuttaminen edellyttäisi luovuttavan työttömyyskassan ja vastaanottavan työttömyyskassan kassan kokouksen myönteistä päätöstä ja Finanssivalvonnan hyväksyntää.

Yhdistelmävakuutuksen vakuutuskannan luovuttamista ja sulkemista kuvataan muun muassa hallituksen esitysluonnoksen luvussa 4.1.4.

Kommenttinne ehdotukseen vakuutuskannan luovuttamisesta ja sulkemisesta:

-

Työttömyyskassajaon purkaminenNykytilassa työttömyyskassa voi vakuuttaa joko vain palkansaajia tai vain yrittäjiä. Esityksessä ehdotetaan, että tästä jaosta luovuttaisiin. Jatkossa työttömyyskassa voisi vakuuttaa joko vain palkansaajia tai vain yrittäjiä taikka sekä palkansaajia että yrittäjiä. Lisäksi työttömyyskassa voisi vakuuttaa monimuotoisesti työllistyviä eli yhdistelmävakuutettuja, jos se päättää mahdollistaa tämän säännöissään.

Siitä, keitä työttömyyskassa vakuuttaa, päätettäisiin kassan säännöissä, joiden muuttamisesta tai muuttamatta jättämisestä päätetään työttömyyskassan kassan kokouksessa. Muutoksella ei olisi vaikutusta siihen, ketä pidetään palkansaajana tai yrittäjänä, eikä palkansaajan ja yrittäjän työssäolohtoa tai ansiopäivärahan rahoitusta esitetä muutettavaksi.

Jaon purkamista vain palkansaajia tai vain yrittäjiä vakuuttaviin kassoihin käsitellään muun muassa hallituksen esitysluonnoksen luvun 4.1 alaluvuissa sekä vaihtoehtoisissa toteuttamistavoissa luvussa 5.1.5.3.

Kommenttinne työttömyyskassajaon purkamisesta:

-

Taloudelliset vaikutuksetValtiovarainministeriön tekemän mallinnuksen mukaan yhdistelmävakuutuksen piiriin hakeutuisi vakuutuksen käynnistämävaiheessa noin 30 000 henkilöä, mikä nostaa maksettujen työttömyysetuuksien määrää staattisesti vuositasolla noin 5,5 milj. eurolla. Muutoksesta noin 1,9 milj. kohdistuu Työllisyysrahaston rahoitettavaksi, noin 0,8 milj. valtion ja kuntien, mutta pääasiassa valtion rahoitettavaksi. Loppuosa jää rahoitettavaksi yhdistelmävakuutusta tarjoavien työttömyyskassojen jäsenmaksuilla. Valtion ja kuntien sekä Työllisyysrahaston rahoitusosuudet ovat arvion mukaan hieman tätä korkeampia, mikäli myös yhdistelmävakuutuksen mahdolliset dynaamiset vaikutukset työttömyysjaksojen kestoihin huomioidaan.

Esityksen taloudellisia vaikutuksia käsitellään hallituksen esitysluonnoksen luvun 4.2.1 alaluvuissa.
Kommenttinne esityksen taloudellisista vaikutuksista:

-

Vaikutukset kuntiinYhdistelmävakuutuksesta seuraava ansiopäivärahan korotus yhdistelmävakuutuksen ottaneilla henkilöillä rahoitetaan lähes täysin Työllisyysrahaston ja valtion rahoitusosuuksista sekä vakuutettujen jäsenmaksuin. Kuntien osuuden tästä staattisesta vaikutuksesta sekä myös mahdollisesta dynaamisesta vaikutuksesta, jossa huomioidaan yhdistelmävakuutuksen mahdollinen työttömyysjaksojen kestoa pidentävä vaikutus, arvioidaan jäävän vähäiseksi.

Vaikutuksia kuntiin käsitellään muun muassa hallituksen esitysluonnoksen luvussa 4.2.1.3.
Kommenttinne esityksen vaikutuksista kuntiin:

-

Kotitalousvaikutukset, muut ihmisvaikutukset ja yhteiskunnalliset vaikutuksetEsitysluonnoksessa vaikutuksia kotitalouksien asemaan on arvioitu niin, että yhdistelmävakuutettu ei jäisi kokonaan työttömäksi vaan toinen työllistymisen laji (palkkatyö tai yritystoiminta) jatkuisi työttömyysaikana. Arvion mukaan työttömyysaikainen etuus muuttuisi yleistuesta ansiopäivärahaksi noin 1200 hlöllä. Tähän ryhmään kuuluvilla soviteltu työttömyysetuus nousisi keskimäärin 350 euroa kuukaudessa. Palkansaajan ansiopäivärahan on arvioitu muuttuvan yhdistelmävakuutuksen ansiopäivärahaksi noin 1400 hlöllä. Tähän ryhmään kuuluvilla hyöty olisi keskimäärin 344 euroa kuukaudessa. Yrittäjän ansiopäiväraha puolestaan muuttuisi yhdistelmävakuutuksen ansiopäivärahaksi noin 350 henkilöllä, ja hyöty olisi keskimäärin 215 euroa/kk, kun soviteltu yrittäjän ansiopäiväraha muuttuisi sovitelluksi yhdistelmävakuutetun ansiopäivärahaksi,

Esitysluonnokseen sisältyy arviointi muista ihmisvaikutuksista ja yhteiskunnallisista vaikutuksista. Arvion mukaan yhdistelmävakuutuksen arvioidusta kustannusneutraalista noin 30 000 henkilön vakuutuspiiristä noin 52 % on miehiä ja 48 % naisia, eli kohdistumiseltaan ehdotus on melko neutraali sukupuolten välillä. Tästä vakuutuspiiristä noin 10 000 henkilöllä on huollettavia alaikäisiä lapsia, jolloin aiempaa parempi työttömyysetuus voi vähentää pienituloisuutta lapsiperheissä. Ikäjakauksessa korostuvat kuitenkin vanhemmat ikäluokat.

Kotitalousvaikutuksia käsitellään hallituksen esitysluonnoksen luvussa 4.2.1.1 ja muita ihmisvaikutuksia ja yhteiskunnallisia vaikutuksia luvun 4.2.2 alaluvuissa.

Kommenttinne esityksen muista ihmisvaikutuksista ja yhteiskunnallisista vaikutuksista:

-

Vaikutukset Ahvenanmaan maakuntaanAhvenanmaan itsehallinnosta säädetään perustuslaissa ja Ahvenanmaan itsehallintolaissa (1144/1991). Itsehallintoa koskevan lainsäädännön tehtävänä on turvata ja taata maakunnan väestölle sen ruotsin kielen ja kulttuurin sekä paikallisten tapojen säilyttäminen ja sallia väestön niin itsenäisesti kuin mahdollista järjestää olonsa maakunnan valtio-oikeudellisen aseman rajoissa.

Itsehallintolain perusteella maakunnalla on lainsäädäntövalta asioissa, jotka koskevat työllisyyden edistämistä maakunnan alueella, ja Ahvenanmaalla asuvan työmarkkinatukea tai peruspäivärahaa saavan työttömän työnhakijan taloudelliset mahdollisuudet hakea työtä ja parantaa mahdollisuuksiaan päästä tai palata työmarkkinoille turvataan maakuntalaissa Landskapslagen (2003:71) om tillämpning i landskapet

Åland av lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Esityksessä ei ehdoteta muutoksia maakunnan lainsäädäntövaltaan kuuluvaan työllisyyden edistämistä koskevaan lainsäädäntöön. Ahvenanmaan maakunnan lainsäädäntövaltaan kuuluu työttömyyden perusteella maksettavaa perusturvaetuutta koskeva lainsäädäntö. Maakunnan lainsäädäntövaltaan kuuluukin, miten esityksessä ehdotetut muutokset huomioidaan työttömyyden perusteella maksettavaa maakunnan lainsäädännön mukaista perusturvaa koskevassa lainsäädännössä.

**Vaikutuksia Ahvenanmaan maakuntaan käsitellään hallituksen esitysluonnoksen luvussa 4.2.3.
Kommenttinne vaikutuksista Ahvenanmaan maakuntaan:**

-

**Vaikutukset toimeenpanijoihin ja muihin viranomaisiin Vaikutuksia toimeenpanijoihin ja muihin viranomaisiin käsitellään hallituksen esitysluonnoksen luvussa 4.2.5.
Kommenttinne vaikutuksista toimeenpanijoihin ja muihin viranomaisiin:**

-

**Vaikutukset muutoksenhakuasteiden toimintaan Vaikutuksia muutoksenhakuasteiden toimintaan käsitellään hallituksen esityksen luvussa 4.2.6.
Kommenttinne vaikutuksista muutoksenhakuasteiden toimintaan:**

-

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2028 alusta. Työttömyyskassat voisivat ottaa jäsenekseen yhdistelmävakuutettuja vuoden 2028 alusta, jolloin yhdistelmävakuutetun ansiopäivärahaa voitaisiin myöntää ensimmäisen kerran vuonna 2029.

Kommenttinne voimaantulosta ja siirtymäsäännöksistä:

-

Muuta lausuttavaa esityksestä

Muut kommenttinne esityksestä:

Työllisyysrahasto kiittää mahdollisuudesta lausua STM:n esityksestä.

Työllisyysrahasto on lakisääteinen toimija, jonka päätehtävänä on rahoittaa työttömyysturvajärjestelmää keräämällä työttömyysvakuutusmaksut. Lisäksi tehtäviimme kuuluu muun muassa ansiosidonnaiselta päiväraha-ajalta kertyvän työeläkkeen, 55 vuotta täyttäneiden muutosturvan ja palkkaturvan rahoittaminen. Toimimme myös työsuhteen päättymisriita-asioissa maksettavan korvauksen ja työntekijän saamien työttömyyspäivärahojen yhteensovituksen asiantuntijoina. Työllisyysrahastolla on suhdannepuskuri, jonka keskeinen tarkoitus on turvata rahaston maksuvalmius ja mahdollistaa työttömyysvakuutusmaksujen vakaa kehitys.

Lausuntomme näkökulma perustuu rooliimme työttömyysturvajärjestelmän rahoittajana sekä sen taloudellisten vaikutusten ja toimeenpantavuuden asiantuntijana. Vuonna 2025 rahoitimme suomalaista sosiaaliturvaa 2,7 miljardilla eurolla.

Työttömyysturvan rahoitus:

Työllisyysrahasto pitää tärkeänä sitä, että työttömyysturvan rahoitusta koskevat periaatteet säilyvät ennallaan, eikä rahoitusvastuisiin tule muutoksia. Rahasto pitää kannatettavana sitä, että palkansaajan ja työnantajan työttömyysvakuutusmaksujen tuotoilla rahoitetaan vain sitä osaa yhdistelmävakuutukseen perustuvan ansiopäivärahan ansio-osasta, joka perustuu palkansaajan ansiopäivärahaa laskettaessa huomioitavaan tuloon. Yrittäjänä tehdystä työstä ei makseta työttömyysvakuutusmaksuja, minkä vuoksi työttömyysvakuutusmaksujen tuotoilla ei tulisi rahoittaa sitä osuutta ansiopäivärahamenosta, joka perustuu yrittäjänä tehtyyn työhön.

Taloudellisilta vaikutuksiltaan yhdistelmävakuutuksella ei ole merkittävää vaikutusta Työllisyysrahaston etuusmenoihin. Hallituksen esityksessä arvioitiin yhdistelmävakuutuksen lisäävän Työllisyysrahaston etuusmenoja arviolta 3 miljoonaa euroa.

Rahoitusvastuiden jakautuminen Työllisyysrahaston, valtion, kuntien ja työttömyyskassojen kesken tulisi olla selkeää, tilastoitavissa ja valvottavissa. Esimerkiksi Finanssivalvonnan kuukausittain julkaisemista tilastoista tulisi käydä ilmi, mikä osa ansioturvasta (etuuslajikohtaisesti eriteltynä) kuuluu perusosalla rahoitettavaksi ja mikä kuuluu Työllisyysrahaston ja työttömyyskassojen rahoitusvastuulle.

Myös ansiopäivärahan suuruutta laskettaessa siihen vaikuttavien erien tulisi olla selkeitä, todennettavia ja valvottavia. Esimerkiksi yhdistelmävakuutuksen mukaista ansio-osaa laskettaessa tulisi eritellä täsmällisesti, mikä osa ansio-osasta on kertynyt palkansaajana tehdystä työstä ja mikä yrittäjänä tehdystä työstä.

Työllisyysrahasto pitää kannatettavana sitä, että työttömyyskassojen tulisi erottaa yhdistelmävakuutuksen ansio-osan eri rahoituslähteet toisistaan.

Työsuhteen päättymisriidat ja ansiopäivärahan yhteensovitus:

Työsopimuslain 12 luvun 3 §:n mukaan työsopimuksen perusteettomasta päättämisestä maksettavasta korvauksesta on vähennettävä 75 prosenttia yöntekijälle maksetusta

työttömyysturvalaissa tarkoitetusta ansiopäivärahasta. Säännöstä on muutettu lailla 72/2026, joka tulee voimaan 1.5.2026.

Yhteensovituksen tarkoituksena on, että se kohdistuu vain siihen osaan ansiopäivärahasta, jonka kustantamiseen työntekijä ei ole itse osallistunut maksamalla palkansaajan työttömyysvakuutusmaksua ja työttömyyskassan jäsenmaksua (HE 157/2000 vp).

Työnantaja suorittaa vähennetyn rahamäärän Työllisyysrahastolle, jolloin varat palautuvat ansiopäivärahan rahoitusjärjestelmään. Työllisyysrahasto rahoittaa työttömyyskassojen maksamaa ansiopäivärahaa ja sille palautuu vain se osa ansiopäivärahasta, jonka rahoittamiseen Työllisyysrahasto ja valtio ovat osallistuneet.

Esityksen mukaan yhdistelmävakuutetun ansiopäivärahan perusteena oleva tulo määrättäisiin henkilön palkkatulon, yritystulon ja muun vakuutetun tulon yhteen lasketun määrän perusteella. Täyden ansiopäivärahan määrä olisi nykyistä korkeampi silloin, kun henkilö on vakuuttanut palkkatulojen lisäksi myös yritystulojaan ja muita tulojaan.

Esityksen mukaan Työllisyysrahasto rahoittaisi työttömyysvakuutusmaksuilla yhdistelmävakuutuksen palkkatuloon perustuvaa ansio-osaa vastaavasti kuin nykyistä palkansaajien ansiopäivärahaa. Yritystoiminnan vakuutustuloon perustuva ansio-osa rahoitettaisiin työttömyyskassan jäsenmaksuilla. Työllisyysrahasto ei osallistuisi yritystoiminnan vakuutustulon perustuvan ansio-osan rahoittamiseen.

Työllisyysrahasto tulkitsee työ sopimuslain 12 luvun 3 §:n 1 momentin sanamuotoa siten, että yhteensovitus tehdään 75 prosentin suuruisena koko ansiopäivärahasta. Yhteensovitus kohdistuisi koko ansiopäivärahaan siitä huolimatta, että ansiopäivärahan perusteena olisi otettu palkkatulojen lisäksi huomioon yritystuloja ja muita vakuutetun tuloja.

Tämä johtaisi siihen, että vähennyksen määrä olisi suurempi niissä tapauksissa, joissa ansiopäivärahan perusteena olisi palkkatulojen lisäksi myös yritystuloja ja muita vakuutetun tuloja. Yhteensovitus kohdistuisi tällöin sekä palkkatuloon että yritystoiminnan vakuutustuloon perustuvaan ansio-osaan, vaikka Työllisyysrahasto ei ole osallistunut yritystoiminnan vakuutustuloon perustuvan ansio-osan rahoitukseen.

Tällainen lopputulos poikkeaisi yhteensovituksen alkuperäisestä tarkoituksesta. Nykyjärjestelmässä Työllisyysrahastolle palautuu vain se osa ansiopäivärahasta, jonka rahoittamiseen Työllisyysrahasto ja valtio ovat osallistuneet, eikä työntekijän itse rahoittamaa osuutta vähennetä.

Työllisyysrahasto katsoo, että esitys voisi toteutuessaan johtaa tilanteeseen, joka ei olisi yhteensovituksen tarkoituksen mukainen. Asian olisi mahdollista ratkaista esimerkiksi lisäämällä

työsopimuslain 12 luvun 3 §:n 1 momenttiin, että korvauksesta on vähennettävä 75 prosenttia työntekijälle kyseiseltä ajalta maksetusta työttömyysturvalaissa (1290/2002) tarkoitetusta ansiopäivärahasta ”siltä osin kuin ansiopäivärahan perusteena oleva tulo on määrätty henkilön palkkatulon perusteella”.

Tällöin Työllisyysrahasto ottaisi vähennystä laskettaessa huomioon vain sen osan ansiopäivärahasta, joka on määrätty palkkatulojen perusteella myös tilanteissa, joissa henkilöllä on yhdistelmävakuutus. Korvauksesta vähennettäisiin vain se osa ansiopäivärahasta, jonka rahoittamiseen henkilö ei ole itse osallistunut maksamalla palkansaajan työttömyysvakuutusmaksua ja työttömyyskassan jäsenmaksua. Ratkaisun toteuttaminen edellyttäisi, että työttömyyskassat voisivat toimittaa Työllisyysrahastolle tiedon vain siitä ansio-osasta, joka perustuu palkkatuloon.

Työnantajan työttömyysturvan omavastuumaksu:

Työnantaja voi olla velvollinen maksamaan omavastuumaksun, jos hän on irtisanonut tai lomauttanut lähellä eläkeikää olevan työntekijän ja tämä on jäänyt pitkäaikaisesti työttömäksi tai lomautetuksi. Omavastuumaksu poistuu siirtymäajan jälkeen. Vuonna 1964 syntyneet on viimeinen ikäluokka, joka pääsee lisäpäiville ja josta työnantaja on velvollinen maksamaan omavastuumaksun. Työllisyysrahasto määrää omavastuumaksun joko lisäpäivämenosta tai työttömyyspäivärahamenosta.

Esityksen mukaan jäsenyysaika ja aika, jolloin työssäoloehto voisi alkaa kertyä, voisivat alkaa vuonna 2027 ja yhdistelmävakuutukseen perustuva etuus oikeus voisi alkaa vuonna 2028. Lisäpäiväoikeuden poistumista on kuvattu esityksen sivulla 84. Esityksen mukainen aikatauluarvio tarkoittaisi Työllisyysrahaston arvion mukaan toteutuessaan sitä, että lisäpäiväoikeuden poistumisen takia esityksellä ei olisi vaikutusta niihin tapauksiin, joissa omavastuumaksu määrätään lisäpäivämenosta.

Sen sijaan esityksen mukainen voimaantuloaikataulu tarkoittaa Työllisyysrahaston arvion mukaan sitä, että Työllisyysrahastoon voi tulla vireille sellaisia omavastuumaksutapauksia, joissa omavastuumaksu määrätään yhdistelmävakuutetun työttömyyspäivärahamenosta. Näiden ns. 63+ -tapausten osalta omavastuumaksun määrän laskennassa otetaan rahoituslain 24 a §:n 2 momentin mukaan huomioon todellinen ansiopäivärahan suuruista etuusmeno vastaava määrä, eli työttömyyskassan todellisuudessa maksama etuusmeno.

Esityksen mukaan yhdistelmävakuutetun ansiopäivärahan perusteena oleva tulo määrätään henkilön palkkatulon, yritystulon ja muun vakuutetun tulon yhteen lasketun määrän perusteella. Ansiopäiväraha voisi olla korkeampi niillä yhdistelmävakuutetuilla, jotka nykyisin vakuuttavat vain palkkatulojaan. Työllisyysrahasto tulkitsee rahoituslain 24 a §:n 2 momenttia siten, että omavastuumaksun määrässä olisi otettava huomioon myös yritystoiminnan vakuutustuloon perustuva ansio-osa. Omavastuumaksun määrä olisi korkeampi niissä tapauksissa, joissa henkilön

ansiopäiväraha perustuu palkkatulon lisäksi yritystoiminnan vakuutustuloon. Työnantajat olisivat omavastuumaksun määrän suhteen eri asemassa riippuen siitä, onko irtisanotulla työntekijällä ollut myös yritystoiminnan vakuutustuloa, joka on otettu huomioon ansiopäivärahan määrässä.

Nukarinen Karo
Työllisyysrahasto

Aho Emma
Työllisyysrahasto